GREGORIUS MAGNUS. HONORIUS AUGUSTODUNENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 53r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

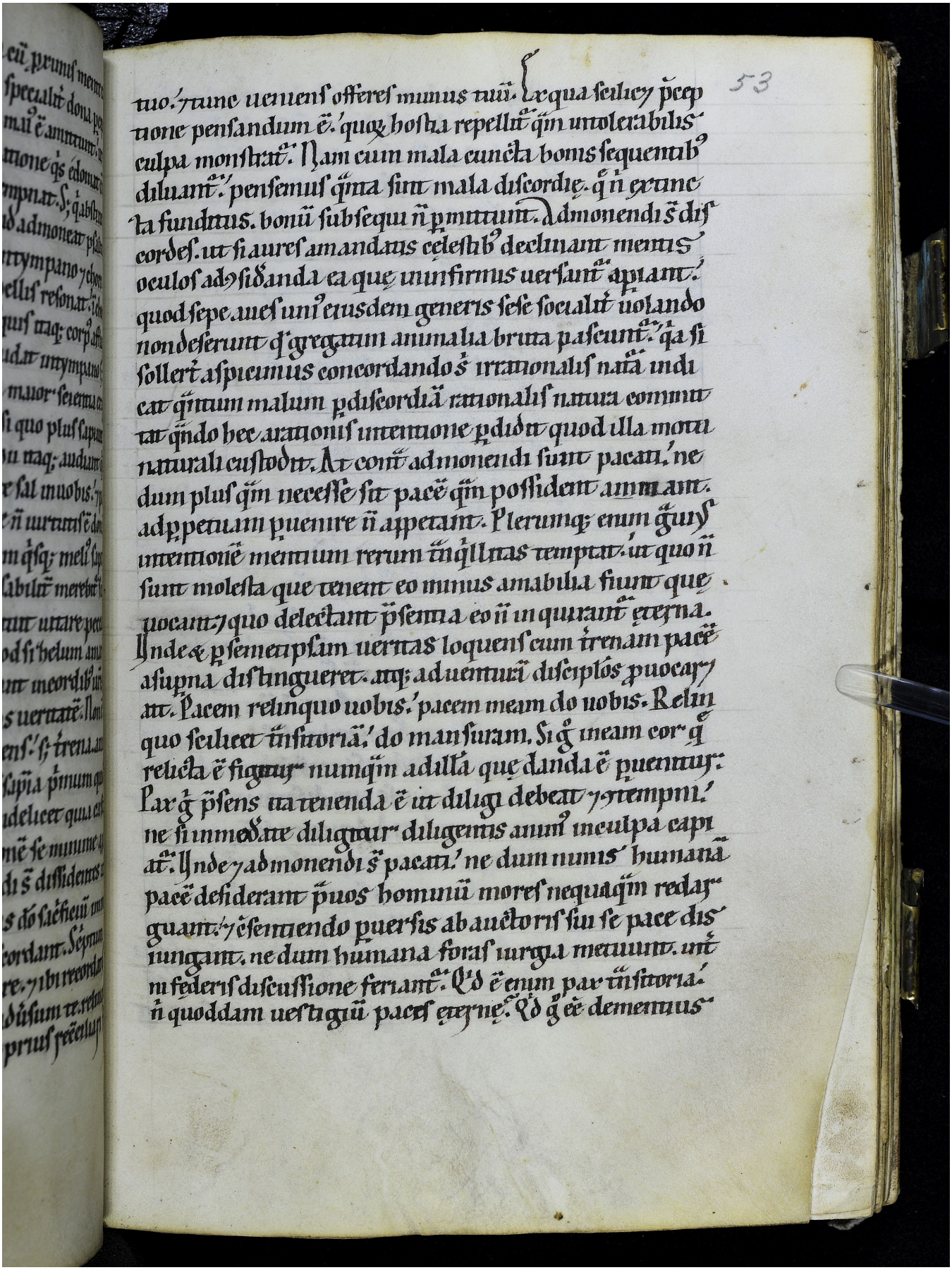

tuo. ⁊ tunc uenens offeres munus tuũ. Ex qua scilicet ⁊ pcep
tione pensandum ē. quoq; hostia repellit q̃m intolerabilis
culpa monstrat. Nam cum mala cuncta bonis sequentib̃
diluant. pensemus q̃nta sint mala discordie. q̃ in extinc
ta fundatus. bonũ subsequi ñ pmittunt. Admonendi s̃ dis
cordes. ut si aures amandatus celestib̃ declinant mentis
oculos ad sidanda ea quę uanifirmus uersant apiant.
quod sepe aues uni eiusdem generis sese socialit uolando
non deserunt q̃ gregatim animalia bruta pascunt. qa si
sollert aspicimus concordando s̃ irrationalis natũ indi
cat q̃ntum malum pdiscordiã rationalis natura commu
tat q̃ndo hec arationis intentione pdidit quod illa motu
naturali custodit. Ut conf admonendi sunt pacati. ne
dum plus q̃m necesse sit pacē q̃m possident amittant.
ad ppetuam puenire ñ appetant. Plerumq; enim q̃ uis
intentionē mentium rerum tĩnq̃llitas temptat. ut quo ñ
sunt molesta que tenent eo minus amabilia fiunt que
uocant ⁊ quo delectant psentia eo ñ inquirant eterna.
Unde & psentem ipsam ueritas loquens eum trenam pacē
a supna distinguere. atq; aduentui discipulos puocat ⁊
ait. Pacem relinquo uobis. pacem meam do uobis. Relin
quo scilicet tĩnitoriã. do mansuram. Sic q̃ meam cor q̃
relicta ē figitur numq̃m ad illa que danda ē puenitur.
Par q̃ psens ita tenenda ē ut diligi debeat ⁊ tempni.
ne si inmodate diligitur diligentis animi in culpa capi
at. Unde ⁊ admonendi s̃ pacati. ne dum nimis humanã
pacē desiderant puos hominũ mores nequaq̃m redar
guant. ⁊ esentiendo puersis ab auctoris sui se pace dis
iungant. ne dum humana foras iurgia metuunt. uni
ui federis discussione ferant. Qd ē enim par tĩnitoria.
ñ quoddam uestigiũ pacis eterne. Qd q̃ ē dementius